

## PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSRET

# Praksisoversigt over interessentskaber, s.m.b.a. og a.m.b.a. (erhvervsvirksomhedsloven)

*Anvendelsesområde, hæftelse, registrering og sletning efter LEV*

Version 2 · Opdateret 16. jul. 2026 · 26 afgørelser · 1993–2025

[Læs online](#)

## INTRODUKTION

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (LEV, erhvervsvirksomhedsloven) er den fælles ramme om de ikke-kapitalbaserede erhvervsdrivende virksomhedsformer: interessentskaber (I/S), andelsselskaber med begrænset ansvar (a.m.b.a.) og foreninger med begrænset ansvar (f.m.b.a.) – samt de s.m.b.a.'er, der blev stiftet før 1. januar 2014. Loven er bevidst tynd på materiel selskabsret: den definerer virksomhedsformerne, afgrænser dem mod selskabsloven og regulerer navn, registrering, kontrol og sletning, men overlader deltagernes indbyrdes forhold til aftalefriheden. Praksis er derfor koncentreret hos Erhvervsankenævnet, der i en lang og bemærkelsesværdigt konsistent kendelsesrække har udmøntet dobbeltkriteriet i § 1, andelsformålet i § 4 og grænsen mod kapitalselskaberne i § 3, mens domstolene navnlig har taget stilling til interessenternes hæftelse, opløsning og det økonomiske opgør – senest ved Højesterets dom af 14. november 2024 om interessentskabets ophør ved en interessents konkurs.

## PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erhvervsvirksomhedslovens § 1 opstiller et dobbeltkriterium: virksomheden skal både udøve erhvervsdrift OG have til formål at fremme deltagernes økonomiske interesser gennem denne erhvervsdrift – er kun ét af kriterierne opfyldt, falder virksomheden uden for loven.
- 02** Ideelle foreninger og brancheforeninger falder uden for loven, uanset at de driver erhverv, hvis erhvervsdriften ikke fremmer deltagernes økonomiske interesser; men er en ikke uvæsentlig del af erhvervsdriften rettet mod medlemsfordele (bonus, rabat, ydelser til eller under kostpris), indtræder registreringspligten.
- 03** Ydelser til medlemmerne på markedsvilkår med budgetteret fortjeneste fremmer ikke deltagernes økonomiske interesser i lovens forstand – konsolidering af egenkapitalen er ikke i sig selv nok til at udløse registreringspligt.
- 04** Erhvervsdrift efter § 1, stk. 4, omfatter også ren holdingvirksomhed: bestemmende indflydelse over erhvervsdrivende datterselskaber er selvstændig erhvervsdrift, og deltagernes økonomiske interesser kan fremmes indirekte gennem stordriftsfordele.

- 05 Interessenters hæftelse er personlig, ubegrænset og solidarisk: kreditor vælger frit, om fyldestgørelse søges hos interessentskabet eller hos én eller flere interessenter, og hæftelsen kan ikke gøres subsidær med virkning for kreditorerne.
- 06 Interessenternes retlige organisationsform er uden betydning – kapitalselskaber kan lovligt være interessenter, og et interessentskab kan hverken kræves at have bestyrelse eller indskudskapital.
- 07 Interessentskaber og kommanditselskaber, hvor alle ansvarlige deltagere er kapitalselskaber (eller registreringspligtige I/S og K/S), skal registreres efter § 2, stk. 3, sammenholdt med årsregnskabslovens § 3, stk. 1, nr. 2 – en pligt der udspringer af EU's regnskabsdirektiv.
- 08 Registreringen af et I/S eller K/S er ikke en retsevneregistrering; sletning efter § 21 medfører derfor ikke virksomhedens ophør, men afskærer den fra lovligt at drive registreringspligtig virksomhed.
- 09 En virksomhed med begrænset ansvar må ikke fordele stemmeret og udbytte efter deltagernes andel af kapitalen og skal have mulighed for vekslende deltagerantal – ellers adskiller den sig ikke væsentligt nok fra et kapitalselskab og gribes af selskabsloven.
- 10 Der skal til enhver tid være mindst to reelle og aktive deltagere i en virksomhed med begrænset ansvar; kravet gælder i hele virksomhedens levetid, og proforma-deltagelse accepteres ikke.
- 11 Siden 1. juli 2024 kan a.m.b.a.'er og f.m.b.a.'er optage investerende deltagere, hvis vedtægterne hjemler det – men deres stemmer skal begrænses til højst 30 pct. af de afgivne stemmer, og de tæller ikke med i minimumskravet om to deltagere.
- 12 Andelsformålet i § 4 kræver et samvirke om en bestemt økonomisk aktivitet, hvori alle deltagere har en direkte økonomisk interesse som aftagere eller leverandører – generel erhvervsfremme eller formidling af medlemmernes individuelle ydelser er ikke nok.
- 13 Et bestillingskontor, hvor deltagernes leverance først udløses af en konkret kundehenvendelse, er ikke et andelsselskab: andelshaveren skal have en ret til at levere uafhængigt af, om der konkret er en aftager.
- 14 Formodningen for erhvervsdrivende virksomheder er ubegrænset hæftelse – begrænset hæftelse forudsætter udtrykkelig vedtægtsbestemmelse, og den skal omfatte alle deltagere, ikke kun stifterne.
- 15 Navnet på en virksomhed med begrænset ansvar skal oplyse om ansvarsbegrænsningen, og »A.M.B.A.« er den eneste tilladte forkortelse for andelsselskaber med begrænset ansvar; betegnelserne må ikke benyttes af virksomheder, der ikke opfylder lovens definitioner.
- 16 Sletning efter § 21 kan først ske, når Erhvervsstyrelsen har givet en frist til berigtigelse; genregistrering forudsætter anmeldelse inden 3 måneder og er afskåret, hvis virksomheden har været slettet inden for de sidste 5 år.
- 17 Erhvervsstyrelsen er registreringsmyndighed, ikke tilsynsmyndighed: registreringshjemlen giver ikke adgang til at stille selvstændige materielle krav til virksomhedens drift eller formueforvaltning ud over dem, der følger af lovgivningen eller vedtægterne.

- 18 Et interessentskab ophører ikke automatisk ved en interessents konkurs – afgørende er, om interessentskabsaftalen er af en sådan beskaffenhed, at konkursboet er afskåret fra at indtræde efter konkurslovens § 53, jf. § 55.
- 19 Opløsning af et interessentskab kan behandles af skifteretten, og kompetencen bortfalder ikke, blot fordi der samtidig verserer en civil retssag om sammenhængende problemstillinger.

## § 1 Fra firmaloven til LEV: lovens tilblivelse og bevidst tynde regulering

Erhvervsvirksomhedsloven afløste lov om handelsregistre, firma og prokura (firmaloven) fra 1889, som frem til 1994 kun var ændret få gange. De almindelige bemærkninger til lovforslaget (L 84, fremsat 24. november 1993) beskriver baggrunden som en ophobning af forgæves reformforsøg: Fimalovudvalgets **betænkning nr. 613/1971**, Kommanditselskabsudvalgets **betænkning nr. 937/1981** og Andelsselskabsudvalgets **betænkning nr. 1071/1986** havde alle peget på behovet for modernisering og central registrering, uden at det blev til lovgivning.

To greb er styrende for hele lovens systematik og dermed for den senere praksis.

**For det første blev anvendelsesområdet udvidet og samtidig indsnævret.** Firmaloven gjaldt kun virksomheder inden for handel, håndværk og industri. LEV gælder derimod alle erhvervsdrivende virksomheder, der ikke er reguleret af de øvrige selskabslove – men kun hvis erhvervsdriften sker for at fremme deltagernes økonomiske interesser:

*Tilføjes af dette yderligere led har til formål at afgrænse lovens anvendelsesområde over for ideelle foreninger, der udøver erhvervs drift. Efter lovforslagets afgrænsning vil alene de foreninger, der har til formål at fremme deltagernes økonomiske interesser gennem udøvelse af erhvervsdrift, være omfattet.*

Forarbejderne oplyser, at afgrænsningen er hentet fra svensk ret – *Lagen om ekonomiska föreningar* – hvor der lægges vægt på, at såvel formålet som den reelle virksomhed er økonomisk.

**For det andet blev registreringen af personselskaberne opgivet.** Efter firmaloven skulle interessentskaber og kommanditselskaber registreres i de lokale handelsregistre, der førtes af politimestrene. Det brød lovgiver med, fordi registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter den nye lov blev gjort til betingelse for retsevne. Bemærkningerne til § 2 forklarer sammenhængen:

*Opgivelsen af registreringen af disse virksomhedsformer skyldes bl.a., at registreringen ved lovforslaget er gjort til betingelse for, at virksomheden kan opnå retsevne som juridisk person, hvilket blandt andet medfører, at det begrænsede ansvar først kan gøres gældende efter registreringen. [...] En registrering af personselskaber vil derfor ikke harmonere med de retsvirkninger, der er knyttet til registrering i styrelsen.*

Behovet for indsigt i personselskaberne skulle i stedet dækkes af det dengang kommende Det Centrale Virksomhedsregister. Konsekvensen – som stadig præger retstilstanden – er, at LEV **ikke** indeholder nogen materiel regulering af interessentskabers organisation, ledelse eller kapital. Loven forudsætter blot, at virksomheder med begrænset ansvar hviler på skriftlig aftale eller vedtægt og har en valgt ledelse.

Denne bevidste tilbageholdenhed er også administrativ praksis. Erhvervsstyrelsen har i sin vejledning til normalvedtægten for ejerforeninger formuleret retsstillingen præcist:

*Interessentskaber og kommanditselskaber er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (LEV). Da der ikke findes materiel regulering af tegningsregler i LEV-virksomheder, er der som udgangspunkt aftalefrihed. Det er dog en forudsætning, at tegningsreglen klart og entydigt angiver, hvem der kan tegne virksomheden.*

Lovforslaget indeholdt endelig ingen egentlig andelsselskabslovgivning. Efter konsultationer med branche- og interesseorganisationer konstaterede Industriministeriet, at »størstedelen af organisationerne ikke finder behovet for en regulering af andelsselskaber påtrængende«, og at alene arbejderbevægelsens organisationer ønskede nærmere lovregulering – først og fremmest af hensyn til medarbejderrepræsentation. Andelsselskaberne fik derfor kun en definition (i dag § 4) og en registreringspligt, ikke en organisationsret.

LOV

Erhvervsvirksomhedsloven § 1, stk. 1

Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 3

Erhvervsvirksomhedsloven § 4

## Dobbeltkriteriet i § 1: erhvervsdrift OG fremme af deltagernes økonomiske interesser

§ 2

Erhvervsvirksomhedslovens § 1, stk. 1 bestemmer, at loven finder anvendelse på virksomheder, der har til formål at fremme virksomhedens deltageres økonomiske interesser gennem erhvervsdrift. Forarbejderne understreger, at der er tale om to selvstændige, kumulative betingelser:

*Stk. 1 indeholder 2 kriterier for, at en virksomhed omfattes af loven. [...] Er kun ét af kriterierne opfyldt, er virksomheden ikke omfattet af lovforslaget.*

**Erhvervsdriftsbegrebet** er defineret bredt i § 1, stk. 4 og omfatter fire alternative kriterier: overdragelse af varer eller immaterielle rettigheder og erlæggelse af tjenesteydelser mod normalt vederlag (nr. 1), salg eller udlejning af fast ejendom (nr. 2), koncernforbindelse efter selskabslovens §§ 6 og 7 med en erhvervsdrivende virksomhed (nr. 3), samt bestemmende indflydelse over en anden virksomhed kombineret med en betydelig andel i dens driftsresultat (nr. 4). Definitionen er ifølge forarbejderne overtaget fra lov om erhvervsdrivende fonde og dermed fra **betænkning nr. 970/1982 om fonde**.

**Det andet kriterium – fremme af deltagernes økonomiske interesser – er det, der skiller sagerne.**

Forarbejderne opregner de økonomiske fordele, der kan udløse anvendelse: »overskudsdeling, udlodning ved opløsning m.v., bonus, rabat m.v.« Modsæt nævnes udtrykkeligt idrætsklubber, fagforeninger, humanitære organisationer, partiforeninger og – centralt for praksis – »brancheforeninger inden for landbrug, industri, handel, service m.v.«, der falder uden for loven, »uanset de måtte drive erhverv, blot deltagernes økonomiske interesser ikke fremmes ved denne erhvervsaktivitet«.

Erhvervsankenævnets praksis om foreninger tegner en klar linje. I **99-67.155** (Forenede Danske Motorejere) blev en interesseorganisation for bilister anset for registreringspligtig, og Højesteret nåede samme resultat i **U.2003.296/2 H**, hvor FDM's omfattende erhvervsvirksomhed – varesalg, testcentre, campingpladser, rejsebureau – netop var kendetegnet ved direkte bonus- og rabatordninger til medlemmerne. Tilsvarende blev en brancheforening inden for landbruget i **98-193.185** anset for registreringspligtig trods et politisk formål, og i **2006-0007068** udløste en brancheforenings helejede datterselskab registreringspligt.

Modpolen er **2005-0002466**, hvor en revisorbrancheforening med ca. 2.300 medlemmer *ikke* var registreringspligtig. Foreningen havde ca. 13 mio. kr. i brugerbetalte indtægter – omkring 40 pct.

af indtægtsgrundlaget – fra kurser, manualer og skatterådgivning. Ankenævnet ophævede alligevel Erhvervsstyrelsens afgørelse og lagde vægt på, at ydelserne blev udbudt på markedsvilkår med budgetteret fortjeneste, at overskuddet gik til konsolidering, og at konsolideringen konkret skyldtes et ekstraordinært tab efter en medarbejders bedrageri. Sammenstillingen er instruktiv:

| Sag                                      | Erhvervsdriftens omfang                                             | Fordele for medlemmerne                | Udfald                           |
|------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------|----------------------------------------|----------------------------------|
| 99-67.155 / U.2003.296/2 H (FDM)         | Varesalg, testcentre, campingpladser, rejsebureau – ca. 43 mio. kr. | Direkte bonus- og rabatordninger       | Registreringspligtig             |
| 98-193.185 (landbrugets brancheforening) | Erhvervsdrift trods politisk formål                                 | Økonomiske fordele for medlemskredsen  | Registreringspligtig             |
| 2005-0002466 (- revisorbrancheforening)  | Kurser, manualer, skatterådgivning – ca. 13 mio. kr.                | Ydelser til markedspris, ingen udbytte | <b>Ikke</b> registreringspligtig |

Kriteriet er altså kvalitativt, ikke kvantitativt: 40 pct. brugerbetalte indtægter udløste ikke pligt, fordi der ikke blev ydet til eller under kostpris. Bagatelagte fordele – i sagen ca. 100 kr. pr. revisor i rabat på lovpligtig garantistillelse – tæller ikke med.

**Koncern- og holdingtilfældene** er behandlet i to parallelle kendelser fra 20. juni 2013. I **2012-0032365** blev moderselskabet i en elforsyningskoncern anset for registreringspligtigt, selv om det ikke selv havde bevillingspligtige aktiviteter. Erhvervsstyrelsen lagde vægt på, at selskabet havde bestemmende indflydelse over erhvervsdrivende kapitalselskaber og leverede koncernstrategi, indkøb og IT – hvilket i sig selv er erhvervsdrift efter § 1, stk. 4, nr. 3 og 4. At fordelene for andelshaverne var indirekte, var uden betydning:

*Det må således forudsættes, at der med den valgte koncernstruktur opnås stordriftsfordele, der indirekte påvirker deltagerne (andelshaverne) pris på den modtagne el... Det afgørende er derimod, at deltagerne faktisk opnår økonomiske fordele.*

Samme dag nåede ankenævnet samme resultat i **2012-0032363** for et a.m.b.a. i elsektoren. Klagerens anbringende om, at deltagerantallet ikke var »vekslende«, fordi medlemskabet fulgte automatisk af at være regningsmodtager, blev afvist: det objektive kriterium om tilslutning til forsyningsnettet var tilstrækkeligt.

**Undtagelserne** følger dels af § 5, dels af [undtagelsesbekendtgørelsen](#). Efter [bekendtgørelsens § 3](#) er erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar omfattet af varmemforsynings-, elforsynings- eller vandforsyningsloven undtaget fra loven bortset fra kapitel 1, 2 og 7 – men kun hvis årsregnskaber og vedtægter samtidig er offentligt tilgængelige. Netop denne betingelse var afgørende i 2013-kendelserne: holdingselskabet var ikke direkte omfattet af elforsyningsloven og kunne derfor ikke støtte ret på undtagelsen. [Bekendtgørelsens § 1](#) undtager desuden virksomheder omfattet af lov om byfornyelse og udvikling af byer, lov om fonde og visse foreninger samt lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere.

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 1, stk. 1, 4](#)
[Erhvervsvirksomhedsloven § 5](#)
[Selskabsloven § 6](#)
[Selskabsloven § 7](#)

PRAKSIS

**Erhvervsankenævnet** · Registreringspligt for holdingvirksomhed i elforsyningskoncern som virksomhed med begrænset ansvar

20.06.2013

**Erhvervsankenævnet** · K A.m.b.a. anset for en registreringspligtig erhvervsdrivende virksomhed med begrænset ansvar

20.06.2013

|                                                                                                                                                                                    |            |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Brancheforening med helejet datterselskab er registreringspligtig efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder                                     | 10.05.2007 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Revisorbranche forening K ikke registreringspligtig efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder – Erhvervsankenævnet ophæver styrelsens afgørelse | 30.06.2006 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Interesseorganisation for bilister registreringspligtig som erhvervsdrivende virksomhed efter LEV                                                      | 07.01.2000 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Landbrugets branche forening er registreringspligtig efter lov om erhvervsdrivende virksomheder trods politisk formål                                  | 23.06.1999 |

## § 3 Interessentskabsdefinitionen i § 2, stk. 1: én for alle, alle for én

Erhvervsvirksomhedslovens § 2, stk. 1 definerer interessentskabet som en virksomhed, hvor **alle** deltagere hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk for virksomhedens forpligtelser. Definitionen er ikke ny ret. Forarbejderne til den oprindelige lov er utvetydige:

*Med den foreslåede definition af »interessentskab« tilsigtes ingen ændring af den definition, der er den gældende i teori og praksis. Begrebet »interessentskab« har i nutidig sprogbrug erstattet begrebet »ansvarligt selskab«, som anvendes i firmaloven.*

De tre hæftelselementer har hvert sit præcise indhold, som forarbejderne udfolder med henvisning til firmalovsbetænkningen (**betænkning nr. 613/1971**, side 64):

*Det fremgår udtrykkeligt af definitionen, at samtlige deltagere i et interessentskab hæfter personligt og uden begrænsning, dvs. med hele deres formue og for samtlige forpligtelser i virksomheden, samt solidarisk, dvs. én for alle og alle for én, således at kreditorer hos hver af deltagerne kan søge fyldestgørelse for hele deres fordring. Kreditor kan vælge, om fyldestgørelse skal ske hos en eller flere af deltagerne eller interessentskabet.*

To følger er værd at fastholde.

**Hæftelsen kan ikke gøres subsidær med virkning for kreditorerne.** Forarbejderne fastslår:

*Det antages endvidere, at deltagerne i et interessentskab ikke med virkning for kreditorerne kan gøre hæftelsen subsidær, dvs. at kreditor først skal kunne søge fyldestgørelse hos den enkelte ansvarlige deltager, når der forgæves er gjort forsøg på at opnå betaling hos interessentskabet.*

Interessenterne kan altså aftale, hvad de vil indbyrdes – men aftalen binder ikke tredjemand. Den solidariske hæftelse slog igennem i **BS-1731/2007-VLR**, hvor Vestre Landsret dømte interessenterne i et ejendomsinteressentskab solidarisk til at betale erstatning for misligholdelse af en uopsigelig administrationsaftale efter salg af ejendommen; hverken **aftalelovens § 33** eller **§ 36** kunne føre til et andet resultat.

**Interessenternes retlige organisationsform er uden betydning.** Forarbejderne siger det direkte:

»Kapitalselskaber kan således være interessenter i et interessentskab.« Netop dette blev prøvet i **09PM-40111-10059-92**, hvor et interessentskab bestående af fire anpartsselskaber blev nægtet optagelse i handelsregistret, fordi det hverken havde bestyrelse eller indskudskapital. Erhvervsankenævnet ophævede afgørelsen og formulerede en grundsætning, der stadig gælder: interessentskabers retsforhold er ikke udtømmende reguleret i lovgivningen, men må udledes af retspraksis og almindelige selskabsretlige grundsætninger. Om hjemmelsspørgsmålet udtalte nævnet:

*Henvisningen i § 20 til bestemmelsen i § 19 om angivelse af aktiekapitalens størrelse og bestyrelsens sammensætning kan ikke i sig selv begrunde et krav om, at ethvert anmeldt selskab skal have en indskudskapital eller en bestyrelse, men henvisningen må forstås således, at disse forhold skal oplyses, hvor der efter de for selskabet iøvrigt gældende regler skal være en indskudskapital og/eller en bestyrelse.*

Da der ikke findes regler, der påbyder interessentskaber ledelsesorganer eller kapitalindskud, manglede registreringsmyndigheden hjemmel til at nægte registrering på det grundlag.

**Rækkevidden af § 2, stk. 3.** Efter § 2, stk. 3, 1. pkt. finder loven som udgangspunkt kun anvendelse på enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber for så vidt angår [kapitel 1](#) (anvendelsesområde og definitioner), [kapitel 2](#) (navn og prokura) og [kapitel 7](#) (straf) samt § 12, stk. 4 og §§ 15 f-15 h om ejerregister og reelle ejere. Reglerne om reelle ejere gælder – som forarbejderne til 2016-ændringen forklarer – uanset om interessentskabet er registreringspligtigt, fordi 4. hvidvaskdirektiv ikke sonderer efter hæftelsesform.

Endelig regulerer LEV ikke det indbyrdes forhold mellem interessenterne. Overdragelse af andele i et interessentskab bedømmes derfor efter almindelige formueretlige regler, jf. **BS-39078/2020-VLR**, hvor Vestre Landsret fastslog, at en ubetinget overdragelseserklæring efterfulgt af registrering hos interessentskabets administration fremstod som en reel gavedisposition, og at overdrageren ikke havde godtgjort, at der var tale om proforma.

LOV

[Aftaleloven § 36](#)

[Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 1, 3](#)

[Erhvervsvirksomhedsloven § 12, stk. 4](#)

|         |                                                                                                                                             |            |
|---------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| PRAKSIS | <b>Landsretten</b> · Dom om tilbageførsel af andele i I/S og uberettigede kontooverførsler                                                  | 04.10.2021 |
|         | <b>Landsretten</b> · Solidarisk hæftelse for erstatning ved misligholdelse af uopsigelig administrationsaftale i et ejendomsinteressentskab | 30.09.2008 |
|         | <b>Erhvervsankenævnet</b> · Registrering af interessentskab bestående af anpartsselskaber uden bestyrelse og indskudskapital                | 11.06.1993 |

## § 4 Registreringspligten for I/S og K/S med udelukkende kapitalselskabsdeltagere

Hovedreglen er, at interessentskaber og kommanditselskaber hverken kan eller skal registreres efter LEV. Undtagelsen i § 2, stk. 3, 2. pkt. er dog blevet stadig mere indgribende – og den er EU-retligt funderet.

**EU-baggrunden.** Allerede de oprindelige bemærkninger til § 2 forklarer sammenhængen:

*Interessentskaber og kommanditselskaber, hvor samtlige interessenter henholdsvis komplementarer er kapitalselskaber, er allerede pålagt regnskabspligt efter årsregnskabslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., jf. § 1a, der træder i kraft den 1. januar 1995. Bestemmelsen er en implementering af artikel 1 i direktiv nr. 90/605/EØF.*

Forarbejderne til 2011-ændringen præciserer den bagvedliggende hjemmel yderligere: artikel 1 i 4. selskabsdirektiv (78/660/EØF) stiller krav om, at visse kommanditselskaber skal udarbejde årsrapport, og »[d]et er i Danmark valgt at indføre tilsvarende regler for interessentskaber«. Regnskabsdirektivet er siden afløst af [direktiv 2013/34/EU](#), men koblingen består: registreringspligten i LEV følger regnskabspligten i [årsregnskabslovens § 3, stk. 1, nr. 2](#).

Baggrunden er rent instrumentel, som 2011-forarbejderne siger:

*Baggrunden for registreringspligten af disse virksomheder er, at virksomhederne forpligtes til at indsende årsrapporter og gøre dem offentlig tilgængelige, idet virksomhederne ellers ikke skal udarbejde og aflægge årsrapport efter årsregnskabsloven.*

**Omgåelsesværet fra 2011.** Registreringspligten blev indsat i § 2, stk. 3, ved ændringsloven af 8. juni 2001 med virkning fra 1. januar 2002, men det fremgik ikke klart nok, hvilke virksomheder der var omfattet. Ved [LOV nr 616 af 14/06/2011](#) blev bestemmelsen nyaffattet, så også flerledskonstruktioner rammes. Forarbejderne illustrerer det med et eksempel:

*Et interessentskab med 3 interessenter, hvoraf én er et anpartsselskab, én er et registreringspligtigt interessentskab og den sidste er et registreringspligtigt kommanditselskab, skal således også registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Med præciseringen sikres det, at registreringspligten ikke omgås ved lave en selskabskonstruktion med flere led.*

Den gældende § 2, stk. 3, nr. 1 og 2, afspejler dette: alle interessenter henholdsvis komplementarer skal enten være aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber eller selskaber med tilsvarende retsform – eller I/S/K/S, hvori alle ansvarlige deltagere er sådanne kapitalselskaber.

**Kontrolpakken 2020 udvidede regelsættet markant.** Ved [LOV nr 642 af 19/05/2020](#) blev henvisningen i § 2, stk. 3, 2. pkt., ændret, så de registreringspligtige I/S og K/S nu også omfattes af [kapitel 1 a](#) (kommunikation), [kapitel 4](#) (registrering, offentliggørelse, opbevaring af virksomhedsdokumenter, ejerregister, frister og kontrol), [kapitel 7 a](#) (klageadgang) og [§ 21](#). Forarbejderne oplyser samtidig, at den tidligere manglende henvisning til fristreglen i § 16 a var en fejl:

*Bestemmelserne i §§ 16 og 16 a om frister blev indført ved lov nr. 516 af 12. juni 2009. Først ved lov nr. 616 af 14. juni 2011 blev registreringspligtige kommanditselskaber og interessentskaber omfattet af fristbestemmelsen i § 16, som led i nyaffattelsen af § 2, stk. 3, 2. pkt., men ved en fejl ikke af § 16 a.*

Ved ændringsloven af 23. maj 2024 om bæredygtighedsrapportering blev henvisningen udvidet til hele [kapitel 5](#) om ledelsens og revisors pligter, så også §§ 18 og 19 – herunder reglerne om revisors afskedigelse og fratræden, der gennemfører revisordirektivets artikel 38 – nu finder anvendelse på disse virksomheder.

**Registreringens karakter.** Det skal fastholdes, at registreringen af et I/S eller K/S ikke er en retsevneregistrering. Forarbejderne til 2009-ændringen er præcise:

*Sletningen medfører ikke virksomhedens ophør, idet registreringen af interessentskaber og kommanditselskaber ikke er en retsevneregistrering. Sletningen indebærer imidlertid, at virksomheden også slettes fra SKAT's registre, og at det dermed ikke længere lovligt kan drive virksomhed, der forudsætter en registrering efter de skatte- og afgiftsretlige regler, eksempelvis momspligtig virksomhed.*

**Vedtægtskravet i praksis.** Erhvervsstyrelsen kræver ved registrering kopi af virksomhedens vedtægt. For interessentskaber anses interessentskabsaftalen normalt for vedtægten, men forarbejderne til 2009-ændringen anerkender en fortrolighedsbetinget lempelse:

*Der kan imidlertid være dele af en sådan interessentskabsaftale, som virksomheden ikke ønsker offentliggjort omkring. Som følge heraf accepterer Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i praksis, at der indsendes et ekstrakt af interessentskabskontrakten indeholdende virksomhedens navn og evt. binavne, hjemsted, formål, interessenternes navne, tegningsregel og regnskabsår samt en datering.*

LOV

Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 3

Erhvervsvirksomhedsloven § 21

Årsregnskabsloven § 3, stk. 1

## Grænsen mod selskabsloven: § 3 og forbuddet mod kapitalafhængig § 5 stemme og udbytte

Erhvervsvirksomhedslovens § 3 er lovens vigtigste afgrænsningsbestemmelse. Formålet er ifølge forarbejderne at forhindre, at virksomheder, der burde registreres efter selskabsloven, i stedet registreres efter LEV med dens langt lempeligere krav:

*En virksomhed, der ønskes registreret efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder skal således adskille sig væsentligt fra et aktie- eller anpartsselskab for at kunne registreres. Hvis adskillelsen ikke er væsentlig, gribes virksomheden af aktie- eller anpartsselskabsloven.*

Det afgørende kriterium blev formuleret klart allerede i 2009-forarbejderne:

*Det er et grundlæggende kendetegn ved et kapitalselskab, at selskabsdeltagerne stemmer og modtager udbytte i forhold til deres kapitalindskud. I selskaber omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (personselskaber) fordeles overskuddet typisk enten i forhold til medlemmernes andel af selskabets omsætning eller ligeligt mellem medlemmerne i selskabet.*

**Den tidlige praksis viser problemet i renkultur.** I 04P1-40110-00051-91 fra 1993 var et »K Amba« stiftet med 0 kr. i indskudskapital, ejet 100 pct. af én person, med udbytte fordelt efter ejerandel. Klageren påberåbte sig den selskabsretlige kontraktfrihed og »den lille mands« ret til at etablere sig i en billig selskabsform med begrænset hæftelse. Erhvervsankenævnet stadfæstede nægtelsen: betegnelsen »Amba« var vildledende, og selskabet mindede i ejerforhold, hæftelsesbegrænsning og overskudsdeling så meget om et aktie- eller anpartsselskab, at det ikke kunne anerkendes som en selvstændig selskabstype alene for at undgå kapitalkravene. Anerkendelse af uregulerede selskabsformer kræver, at de adskiller sig væsentligt fra de lovregulerede.

**Kodificeringen i 2009.** Fordi kriterierne ikke fremgik af lovteksten, gav de anledning til tvivl. Ved LOV nr 516 af 12/06/2009 blev retstilstanden kodificeret. Forarbejderne forklarer:

*Det har i praksis givet anledning til tvivl, at det ikke fremgår direkte af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at de af loven omfattede selskaber ikke må fordele stemme og overskud i forhold til den indskudte eller tegnede kapital. Det samme gælder kravet om, at der skal være mulighed for en skiftende deltagerkreds i virksomheder omfattet af loven.*

Om kravet om skiftende deltagerkreds var forarbejderne lige så konkrete: »Hvis en eller to personer ønsker at starte en virksomhed sammen uden ret for andre med samme interesse i formålet til at indtræde bør de vælge et anparts- eller aktieselskab.«

**Minimumskravet om to deltagere (2011).** Ved LOV nr 616 af 14/06/2011 blev § 3 nyaffattet, så det direkte fremgår, at der skal være mindst to deltagere. Forarbejderne henviser til, at kravet allerede fulgte af de oprindelige bemærkninger (Folketingstidende A, 1993-1994, spalte 1674), og skærper samtidig realitetskravet:

*Der skal derfor altid være minimum 2 deltagere i en virksomhed med begrænset ansvar, men disse deltagere skal være reelle og aktive deltagere. Hvis en deltager ikke har hverken økonomiske eller forvaltningsmæssige beføjelser i*

*den pågældende virksomhed, vil der være en formodning for, at den pågældendes deltagelse ikke er aktiv og dermed reel. [...] Minimumskravet om 2 deltagere gælder i hele virksomhedens eksistens.*

Samtidig fik Erhvervsstyrelsen med samme lov hjemmel til at oversende en virksomhed til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis kravet ikke er opfyldt – i dag § 20 a, stk. 1, nr. 1.

**S.m.b.a.-formens afskaffelse (2013).** Ved ændringsloven af 13. juni 2013 – der samtidig indførte iværksætterselskaberne – blev det fastslået i § 1, stk. 3, at selskaber med begrænset ansvar kun kunne stiftes frem til 1. januar 2014. Forarbejderne begrundet det med s.m.b.a.'ets afvigende karakter: mens a.m.b.a. og f.m.b.a. har henholdsvis kooperative og foreningsretlige træk, gælder for s.m.b.a.'et, at »[f]ormålet med et SMBA vil således være – på baggrund af den erhvervsmæssige aktivitet – at opnå et overskud, der kan udloddes til deltagerne«. Eksisterende s.m.b.a.'er lever videre efter reglerne for foreninger med begrænset ansvar, jf. nu § 3, stk. 5.

**Nyaffattelsen i 2024: demokratiske virksomheder.** Ved ændringsloven af 12. juni 2024 om bedre vilkår for demokratiske virksomheder blev § 3 nyaffattet med virkning fra 1. juli 2024. Tre nyskabelser er væsentlige:

- **Medarbejdere** blev udtrykkeligt anerkendt i § 3, stk. 1, 3. pkt.: deltagelse kan ske ved egen arbejdsindsats, og forarbejderne præciserer, at både egentlige ansættelsesforhold og fx selvstændigt konsulentarbejde tæller.
- **Investerende deltagere** blev tilladt efter § 3, stk. 2. Hidtil gjaldt, at »[g]ældende ret tillader ikke virksomheder med begrænset ansvar at optage deltagere, som kun indskyder et kapitalindskud uden at deltage i virksomheden«. Optagelse kræver vedtægtshjemmel, og en investerende deltager kan ikke samtidig være ordinær deltager.
- **30-procents-loftet** i § 3, stk. 4 sikrer, at investorernes stemmer aldrig kan overstige 30 pct. af de afgivne stemmer. Formålet er, at de ikke kan tilsidesætte de ordinære deltageres demokratiske indflydelse – vedtægtsændringer kræver som hovedregel to tredjedele flertal. Ansvar for at overholde grænseværdien påhviler ledelsen.

Efter § 3, stk. 3 tæller investerende deltagere ikke med i minimumskravet: der skal fortsat være mindst to ordinære deltagere.

Forarbejderne knytter en vigtig proportionalitetsbetragtning til håndhævelsen:

*Det er således ikke hensigten at tvangsopløse en virksomhed med begrænset ansvar, blot fordi virksomheden ved en fejl har fået tildelt investerende deltagere en for høj andel af stemmerettighederne. [...] der skal være tale om en blivende tilstand, hvor virksomheden vedvarende ikke har overholdt tærskelværdien, og hvor virksomheden ikke inden for en rimelig frist, efter påbud fra Erhvervsstyrelsen, har bragt forholdet i overensstemmelse med tærskelværdien. Muligheden for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning vil være sidste udvej.*

Erhvervsstyrelsens praksis er ifølge forarbejderne at fastsætte en frist på normalt 4 uger, og virksomheden kan i stedet vælge at omdanne sig til et kapitalselskab.

LOV

Erhvervsvirksomhedsloven § 1, stk. 3

Erhvervsvirksomhedsloven § 3, stk. 1-5

Erhvervsvirksomhedsloven § 20a, stk. 1

PRAKSIS

**Erhvervsankenævnet** · Afvisning af registrering af selskab med begrænset ansvar pga. manglende andelskarakteristika og lighed med aktieselskaber

07.01.1993

## Andelsselskabet i § 4: kooperativt sigte, direkte økonomisk interesse og omsætningsbestemt afkast

§ 6

Erhvervsvirksomhedslovens § 4 definerer andelsselskabet (andelsforeningen) som en virksomhed omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, eller § 3, hvis formål er at virke til fremme af deltagernes fælles interesser gennem deres deltagelse i virksomheden som aftagere, leverandører eller på anden lignende måde, og hvor afkastet – bortset fra normal forrentning af den indskudte kapital – enten fordeles efter andel i omsætningen eller forbliver indestående. Definitionen svarer ifølge de oprindelige bemærkninger til »den gældende opfattelse i teori og praksis inden for andelsretten«, og betegnelsen er uden betydning: andelsselskab, andelsvirksomhed eller andelsforening behandles ens.

Den dybere baggrund ligger i **betænkning nr. 1071/1986 om lovgivning om andelsselskaber**, hvor et flertal foreslog en egentlig andelsselskabslov med central registrering, mens et mindretal alene kunne gå med til en registreringsprocedure og få materielle regler. Som beskrevet ovenfor endte lovgiver i 1994 med at følge mindretallets linje.

**Kernekravet er et samvirke om en bestemt økonomisk aktivitet.** Den ledende kendelse er **98-140.188**, hvor et erhvervsråd organiseret som a.m.b.a. med over 200 tilsluttede virksomheder blev nægtet status som andelsselskab. Formålet var at styrke erhvervslivet i kommunen gennem kurser, rådgivning, markedsføring og formidling af samarbejdsaftaler. Erhvervsankenævnet tiltrådte registreringspligten efter § 3, men afviste andelskvalifikationen:

*...at det efter lovens § 4 ikke er tilstrækkeligt, at selskabet har til formål i deltagernes fælles interesse at fremme den generelle erhvervsaktivitet i kommunen. Et andelsselskab må have til formål at drive en bestemt økonomisk aktivitet, hvori alle deltagere har en direkte økonomisk interesse som leverandører og/eller aftagere.*

Selskabet skulle derfor registreres som s.m.b.a., ikke som a.m.b.a. Erhvervsstyrelsen havde i redegørelsen henvist til Østre Landsrets dom af 21. juni 1995 (B-0477-94), hvorefter andelsformålet ikke var opfyldt, når virksomheden reelt var etableret for at tjene stifternes personlige økonomiske interesser frem for et samvirke om opgaver i fælles interesse.

**Bestillingskontoret er ikke et andelsselskab.** Sondringen blev skarpt trukket i **97-200.218**, hvor en videnformidlingsvirksomhed søgte registrering som a.m.b.a. Medlemmerne bidrog med specialviden og modtog honorar plus en andel af overskuddet beregnet efter egne leverancer. Erhvervsstyrelsen formulerede det afgørende kriterium:

*Såfremt samhandelen er udløst af en konkret henvendelse fra en identificerbar 3. mand, er deltagerne ikke sikret en ret til at levere til virksomheden, og virksomheden får karakter af jobformidling. En sådan virksomhed adskiller sig fra andelsselskabet, der er karakteriseret ved, at deltagerne har en ret til at levere til virksomheden uafhængigt af, om der konkret er en aftager til virksomhedens varer.*

Ankenævnet stadfæstede med den begrundelse, at formålet – at drive et bestillingskontor til at formidle afsætning af selskabsdeltagernes individuelle og forskelligartede tjenesteydelser – ikke indebar et sådant samvirke, at kravene til andelsformålet kunne anses for opfyldt. Kendelsen indeholder desuden to selvstændige pointer af bredere betydning:

- **Formodningen for ubegrænset hæftelse.** Styrelsen udtalte: »For så vidt angår erhvervsdrivende virksomheder, antages det, at formodningen er for ubegrænset hæftelse, således at begrænset hæftelse

forudsætter udtrykkelig vedtægtsbestemmelse.« Vedtægterne hjemlede kun begrænset ansvar for *stifterne*, ikke for fremtidige deltagere – hvilket i sig selv bar afslaget.

- **Vekslede kapitalgrundlag.** Det er *selskabskapitalen*, ikke egenkapitalen, der skal være reelt vekslede; akkumulering af driftsoverskud over året opfylder ikke kravet.

Det omsætningsbestemte afkast er andelsselskabets anden definerende egenskab og har en nær parallel i skatteretten. I SKM2011.227.SR bekræftede Skatterådet, at et andelsselskab kunne opbygge en driftskapital via afregningspriserne over for medlemmerne uden at miste andelsbeskatningen efter [selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3](#) – netop fordi både henlæggelsen og »forrentningen« var omsætningsbestemt. Afgørelsen illustrerer den samme grundsætning, som bærer LEV § 4: afkast, der beror på kapitalindsuddet frem for på omsætningen med selskabet, er uforeneligt med andelsformen. Skatterådet fremhævede tillige, at kapital opbygget via afregningsprisen skattemæssigt er selskabets egen opsparede indtjening, ikke indbetalt medlemskapital – en sondring, der svarer til § 4's forbehold for »normal forrentning af den indskudte kapital«.

**Nyt siden 2024:** § 4 er suppleret med en henvisning til [kapitel 5 c](#) om medarbejderejevirsomheder, således at overskudsfordelingen for et andelsselskab, der er en medarbejderejevirsomhed, skal ske efter [§ 19 p](#).

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 3, stk. 1](#)[Erhvervsvirksomhedsloven § 4](#)[Selskabsskatteloven § 1, stk. 1](#)

|         |                                                                                                                                                                   |            |
|---------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| PRAKSIS | <b>Skatterådet</b> · Andelsselskab Indskudskapital driftskapital og beskatning af andelshavere                                                                    | 29.03.2011 |
|         | <b>Erhvervsankenævnet</b> · K.A.m.b.a. ikke anerkendt som andelsselskab – skulle registreres som selskab med begrænset ansvar                                     | 25.03.1999 |
|         | <b>Erhvervsankenævnet</b> · Andelsselskab nægtet registrering: Formidlingsvirksomhed opfyldte ikke andelsformålet og manglede begrænset ansvar for alle deltagere | 19.11.1998 |

## § 7 Navn, hæftelsesangivelse og prokura efter kapitel 2

[Kapitel 2](#) gælder for **alle** virksomheder omfattet af loven – også enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber, jf. [§ 2, stk. 3](#). Navnereglerne er dermed det eneste materielle regelsæt, der uden videre rammer det uregistrerede interessentskab.

[§ 6](#) indeholder fire regler af særlig betydning for personselskaberne:

- **Betegnelsesmonopolet i [stk. 4](#):** Interessentskaber, kommanditselskaber og andelsselskaber må i deres navn benytte disse betegnelser eller forkortelser heraf – og »[i]ngen andre må benytte disse betegnelser eller betegnelser, der kan forveksles hermed«.
- **Hæftelsesangivelsen i [stk. 6](#):** Navnet på en virksomhed med begrænset ansvar skal indeholde oplysning om ansvarsbegrænsningen, og som forkortelse for andelsselskaber med begrænset ansvar kan **alene** benyttes »A. M. B. A.«.
- **Vildledningsforbuddet i [stk. 3](#):** Navnet må ikke være egnet til at vildlede.
- **Udtrådte deltagers navn i [stk. 5](#):** Udtræder nogen som ansvarlig deltager, kan den pågældendes navn kun opretholdes i virksomhedens navn med tilladelse fra vedkommende eller dennes arvinger.

Samspillet mellem betegnelsesmonopolet og § 3-afgrænsningen er kernen i **04P1-40110-00051-91**, hvor ankenævnet netop lagde vægt på, at brugen af »Amba« var vildledende, fordi selskabet ikke opfyldte

andelsselskabets karakteristika. Betegnelsen er altså ikke frit valgbar: den forudsætter, at definitionerne i §§ 2-4 faktisk er opfyldt.

**Vildledningsvurderingen** er objektiv og knytter sig til navnets karakter, ikke til den konkrete forvekslingsrisiko. I **2008-0018004** blev et selskab pålagt navneændring, fordi navnet indeholdt ordet »ministeriet«. Klageren fremlagde en udtalelse fra Dansk Sprognævn og påberåbte sig, at navnet blev brugt humoristisk om en festarrangør, og at ingen fornuftig person ville forveksle en festplanlægger med et statsligt ministerium. Ankenævnet stadfæstede alligevel:

*Anvendelsen af ordet 'ministerium' i en selskabs navn giver virksomheden et officielt præg, som kan vække vildledende forestilling om offentlig virksomhed eller tilknytning til offentlig virksomhed.*

Hverken myndighedens passivitet gennem to år eller de afholdte markedsføringsomkostninger kunne føre til et andet resultat. Vurderingen er formuleret under anpartsselskabslovens dagældende § 2, stk. 3, men kriteriet er identisk med LEV § 6, stk. 3.

**Adskillelseskravet i stk. 2** – at virksomheders navne tydeligt skal adskille sig fra hinanden – administreres derimod med en vis lempelighed, når navneelementerne mangler særpræg. I **09PM-40110-10149-92** ophævede Erhvervsankenævnet en nægtelse af at registrere »Autohuset K-by I/S« under henvisning til det eksisterende »K-by Bilhus«, selv om begge virksomheder var i automobilbranchen og lå tæt på hinanden:

*Stednavnet K-by er placeret som henholdsvis første og sidste led i de to navne. De to navne anvender henholdsvis ordet 'bil-' og ordet 'auto-' til at karakterisere den fælles betegnelse '-hus'. Ingen af de anvendte ord har i sig selv noget særpræg. Uanset at begge forretninger er i samme branche og er beliggende tæt ved hinanden, finder ankenævnet, at navnene adskiller sig tilstrækkeligt tydeligt fra hinanden...*

En vigtig kompetencebegrænsning gælder navnetvister mellem private: registreringsmyndigheden kan ikke slette et navn på grundlag af et retsforlig, som den registrerede ikke var part i. I **01-47.019** fastslog ankenævnet, at spørgsmålet om en registrerings udslettelse henhører under domstolene, og at styrelsen alene kan handle på grundlag af en dom. Passivitet gennem knap otte år talte yderligere imod klageren.

**Prokura** registreres ikke længere. De oprindelige bemærkninger fastslår, at prokurareglerne svarer til firmalovens, men at »[p]rokura vil efter lovforslaget ikke længere blive registreret«.

**Historisk kontekst.** Under firmaloven var navneretten langt mere detaljeret reguleret. Det nu ophævede **cirkulære nr. 147 af 18. december 1953 om anmeldelser til handelsregistret** krævede fx, at et ansvarligt selskabs firma indeholdt mindst ét medlems navn samt et tillæg, der antydede et selskabsforhold (»Andersen, Jensen og Co.«), og at firmaet ikke måtte indeholde »noget, der går på at begrænse ansvaret« for de fuldt ansvarlige deltagere. Cirkulæret er ikke gældende ret i dag og kan ikke påberåbes, men det illustrerer, hvor markant LEV forenkledede regelsættet – og hvorfor den nuværende praksis om betegnelser og hæftelsesangivelse bærer så stor en del af oplysningsbyrden over for tredjemand.

|         |                                                                                                                                               |                                                        |
|---------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------|
| LOV     | <a href="#">Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 3</a>                                                                                          | <a href="#">Erhvervsvirksomhedsloven § 6, stk. 2-6</a> |
| PRAKSIS | <b>Erhvervsankenævnet</b> · Selskab pålagt navneændring på grund af vildledende brug af ordet "ministeriet" (K ApS)                           | 30.06.2009                                             |
|         | <b>Erhvervsankenævnet</b> · Erhvervsankenævnet: Ingen hjemmel til sletning af selskabsnavn uden dom eller retsforlig mod det konkrete selskab | 27.11.2001                                             |
|         | <b>Erhvervsankenævnet</b> · Vurdering af navnelighed mellem Autohuset K-by og K-by Bilhus i handelsregistret                                  | 23.02.1993                                             |

Erhvervsankenævnet · Afvisning af registrering af selskab med begrænset ansvar pga. manglende andelskarakteristika og lighed med aktieselskaber

07.01.1993

## § 8 Sletning og genregistrering af I/S og K/S efter § 21 – og tvangsopløsning efter § 20 a

Loven opererer med to skarpt adskilte reaktionsspor, som det er let at forveksle:

|                        | § 21 – sletning                           | § 20 a – tvangsopløsning                                         |
|------------------------|-------------------------------------------|------------------------------------------------------------------|
| Omfattede virksomheder | Registreringspligtige I/S og K/S          | Virksomheder med begrænset ansvar (a.m.b.a., f.m.b.a., s.m.b.a.) |
| Myndighed              | Erhvervsstyrelsen selv                    | Erhvervsstyrelsen anmoder skifteretten                           |
| Retsvirkning           | Virksomheden består; slettes af registret | Virksomheden opløses efter selskabslovens §§ 226-229             |
| Reetablering           | Genregistrering, § 21, stk. 3             | Genoptagelse, § 20                                               |

Begrundelsen for forskellen er den, der blev nævnt ovenfor: registreringen af et I/S eller K/S er ikke en retsevneregistrering, og virksomheden kan derfor ikke opløses ved sletning – den mister blot sin registrering og dermed adgangen til lovligt at drive registreringspligtig virksomhed.

**Kontrolpakken omskrev § 21.** Frem til 2020 handlede § 21 om tvangsopløsning af virksomheder med begrænset ansvar. Ved [LOV nr 642 af 19/05/2020](#) blev bestemmelsen ophævet og nyaffattet som en ren sletningsbestemmelse for I/S og K/S med virkning fra 1. januar 2021, mens tvangsopløsningen flyttede til § 20 a. Samtidig blev overskriften til [kapitel 6](#) udvidet med »eller sletning af virksomheder«.

[§ 21, stk. 1](#) opregner i dag elleve sletningsgrunde, der falder i fire grupper:

- **Bortfald af registreringsgrundlaget** (nr. 1): virksomheden anmelder, at en af interessenterne eller komplementarerne ikke længere er et kapitalselskab – registreringspligten ophører dermed af sig selv.
- **Regnskab og revision** (nr. 2, 10 og 11): manglende rettidig årsrapport eller undtagelseserklæring, manglende anmeldelse af revisor trods revisionspligt, eller manglende anmeldelse af revisor, selv om generalforsamlingen har besluttet revision.
- **Ledelse, hjemsted og ejerforhold** (nr. 3 og 4): manglende foreskrevet ledelse eller hjemsted, eller manglende afhændelse af ejerandele fra deltagere med ulovligt ophold.
- **Gennemsigthed og kontrol** (nr. 5-9): manglende eller mangelfuld registrering af reelle ejere efter [§ 15 g](#), manglende eller mangelfuld opbevaring af dokumentation herfor, manglende opbevaring af virksomhedsdokumenter efter [§ 15 c](#), manglende oplysninger efter [§ 17 h, stk. 1](#), eller manglende erklæring efter [§ 17 b, stk. 2](#).

**Berigtigelsesfristen er et retssikkerhedsværn.** Efter [§ 21, stk. 2](#) kan Erhvervsstyrelsen fastsætte en frist til afhjælpning, og først når fristen er udløbet uden berigtigelse, kan der træffes beslutning om sletning. Forarbejderne til de tilsvarende regler fremhæver konsekvent, at sletning respektive tvangsopløsning »vil være sidste udvej, hvis forholdet ikke berigtiges«. Forarbejderne til reelle ejer-reglerne præciserer, hvad henvendelsen skal indeholde: »en beskrivelse af forholdet, der skal berigtiges, og en frist herfor samt oplysning om muligheden for myndighedsvejledning«.

**Genregistrering** efter § 21, stk. 3 forudsætter, at de forhold, der førte til sletningen, ikke længere foreligger, og at der vælges ledelse og eventuel revisor. To skæringer i stk. 4 afskærer registrering:

- anmeldelse er ikke modtaget senest **3 måneder** efter sletningen – fristen suspenderes dog, hvis virksomheden tages under rekonstruktionsbehandling, eller
- virksomheden har inden for de sidste **5 år** tidligere været slettet efter stk. 1, nr. 2-11.

**Sletning er ikke en klagesag.** Efter § 23 b, stk. 2 kan Erhvervsstyrelsens afgørelse om sletning ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Forarbejderne til 2025-ændringen fremhæver dog udtrykkeligt, at dette ikke afskærer domstolsprøvelse: »Det er ikke en forudsætning for at anlægge en sag ved domstolene, at de administrative ankenuligheder er udtømt.« Afgørelser om fx mangelfuld registrering af reelle ejere kan derimod påklages til Erhvervsankenævnet.

**Den nyeste ændring.** Ved lov nr. 1648 af 16. december 2025 om afskæring af offentlige tilbud m.v. til udlændinge, som opholder sig ulovligt i Danmark, blev der med virkning fra 1. januar 2026 indsat et nyt nr. 4 i § 21, stk. 1, koblet til § 12, stk. 5-7. Systemet er trinvist: Erhvervsstyrelsen påbyder afhændelse inden 1 år; sker det ikke, mister personen sine forvaltningsmæssige og økonomiske beføjelser, og udbytte deponeres; først efter 2 år kan virksomheden slettes. Forarbejderne understreger, at styrelsen ikke er forpligtet til at slette, og at vurderingen er konkret:

*I vurderingen af, om det er rimeligt og proportionalt at slette virksomheden, vil antallet af deltagere i virksomheden f.eks. kunne indgå, da et stort antal af deltagere vil kunne tale imod at slette virksomheden på baggrund af én persons ulovlige ophold.*

**Grænserne for registreringsmyndighedens kompetence.** To ældre kendelser trækker rammen op og har fortsat principiel værdi. I 92-16.190 ophævede Erhvervsankenævnet et krav om, at skuffeselskabers indskudskapital skulle forrentes på markedsvilkår:

*Bestemmelsen indeholder således ikke selvstændig hjemmel for styrelsen til at stille andre materielle krav til selskaberne end sådanne, der følger af lovgivningen iøvrigt eller af vedtægterne, ligesom ansvaret for at selskaberne drives på forsvarlig måde fortsat alene påhviler selskabets ledelse.*

Omvendt gælder, at myndigheden har både ret og pligt til at rette sine egne ugyldige afgørelser. I 92-46.598 var et selskab blevet slettet på grundlag af en fejlagtig meddelelse fra skifteretten om en likvidationsakkord. Styrelsen afviste at omgøre slettelsen med henvisning til hensynet til registrets troværdighed, men ankenævnet pålagde styrelsen at ophæve sletningen: beslutningen var truffet af styrelsen selv og manglede lovhjemmel, og efter almindelige forvaltningsretlige principper har myndigheden ret og pligt til at omgøre en ugyldig beslutning. At klagefristen var overskredet, kunne ikke tillægges vægt, da der ikke var givet korrekt klagevejledning. Endelig fastslår 95-2.017, at anmeldelsesgebyret dækker sagsbehandlingen, ikke resultatet: der er ikke krav på tilbagebetaling, når anmeldelsen er realitetsbehandlet og endt med nægtelse.

## LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 12, stk. 4-7](#)

[Erhvervsvirksomhedsloven § 20a, stk. 1-3](#)

[Erhvervsvirksomhedsloven § 21, stk. 1-5](#)

## PRAKSIS

**Erhvervsankenævnet** · Afslag på registrering af anpartsselskab ved udskiftning af enestifter og nægtelse af gebyrtilbagebetaling

24.11.1995

**Erhvervsankenævnet** · Fejlagtig slettelse af anpartsselskab efter tvangsakkord og styrelsens pligt til selvrettelse

27.12.1993

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets ophævelse af krav om forrentning af indskudskapital i skuffeselskaber 17.05.1993

## § 9 Interessentskabets opløsning og det økonomiske opgør – Højesterets dom af 14. november 2024

LEV regulerer ikke interessentskabets ophør. Retstilstanden hviler derfor på interessentskabsaftalen, almindelige selskabsretlige grundsætninger og – ved konkurs – konkurslovens regler. Netop dette samspil er blevet afklaret i en principiel sagskæde, der endte i Højesteret.

**Sagens forløb.** To interessenter drev fra 2010 et stutteri og en socialinstitution i I/S-form. Ifølge årsrapporten for 2018 havde interessenterne markant forskellige kapitalkonti:

| Interessent      | Kapitalkonto (2018) |
|------------------|---------------------|
| Interessenten    | -1.400.679 kr.      |
| Medinteressenten | +1.449.588 kr.      |

Den ene interessents negative indestående betød reelt, at han skyldte interessentskabet beløbet. I 2019 blev der afsagt konkursdekret over medinteressenten, men de to fortsatte driften. Konkursboet krævede de 1.400.679 kr. betalt og anlagde sag i 2020. Der blev ikke udarbejdet årsrapporter for 2019 og 2020, men interessenterne fik senere udarbejdet udkast for 2021 og 2022, der gradvist vendte den negative kapitalkonto til et positivt indestående på +74.276 kr.

**Byret og landsret nåede modsatte resultater.** Retten i Næstved frifandt interessenten: interessentskabet var undtaget fra konkursboets indtrædelsesret efter [konkurslovens § 55](#), sammenholdt med [§ 53](#), det var hverken opsagt af boet eller interessenten, og det kunne ikke anses for ophørt alene som følge af konkursen – driften var jo fortsat.

Østre Landsret ændrede dette i **BS-25190/2022-OLR** og fandt, at konkursboet var indtrådt i interessentskabet i medinteressentsens sted fra dekretets afsigelse, hvorefter medinteressenten ikke kunne handle med forpligtende virkning for boet. Boet havde som interessent været berettiget til at opsiges med rimeligt varsel, jf. [konkurslovens § 61](#), hvilket tidligst skete 30. juni 2022, så interessentskabet ophørte 31. december 2022. Opgørelsesgrundlaget måtte dog være **årsrapporten for 2018**, fordi det var den seneste, der gyldigt var underskrevet af begge interessenter, og fordi konkursboet ikke havde været involveret i udkastene for 2021 og 2022.

**Procesbevillingsnævnet meddelte 3.-instansbevilling i 23/13730** efter [retsplejelovens § 371, stk. 1](#), netop fordi instanserne var nået modsatrettede resultater, og fordi spørgsmålet om konkursboets stilling i et personligt interessentskab har generel rækkevidde.

**Højesteret nåede samme resultat med en anden begrundelse.** I **BS-61935/2023-HJR** af 14. november 2024 stadfæstede Højesteret betalingen af 1.400.679 kr., men fandt, at interessentskabsaftalen var af en sådan beskaffenhed, at konkursboet **ikke** indtrådte som interessent – hvorfor interessentskabet ophørte allerede ved konkursen i 2019. Præmisserne indebærer, at spørgsmålet om et interessentskabs skæbne ved en interessents konkurs afgøres af en konkret vurdering af aftalens beskaffenhed efter [konkurslovens § 53](#), jf. [§ 55](#) – ikke af en automatisk regel i nogen af retningerne. Fastholder man, at boet ikke kan indtræde, ophører interessentskabet ved dekretet, og opgørelsen skal ske pr. dette tidspunkt.

Dommen har to praktiske konsekvenser, der bør fremhæves. For det første kan de tilbageværende interessenter ikke ved fortsat drift eller ved efterfølgende regnskabsudkast forrykke opgørelsen til skade for konkursboet. For det andet er det seneste **gyldigt underskrevne** regnskab det naturlige opgørelsesgrundlag, når boet ikke har medvirket ved senere regnskabsaflæggelse.

**Skifterettens kompetence.** Opløsning af et interessentskab kan behandles af skifteretten, og kompetencen fortæbes ikke, blot fordi en civil sag verserer sideløbende. I **BS-1856/2011-VLR** havde Skifteretten i Aalborg afvist en opløsningsbegæring under henvisning til en samtidig civil retssag. Vestre Landsret ophævede afvisningen:

*Det forhold, at der verserer en civil retssag, der vedrører en række problemstillinger, som må antages at få betydning for sagen om opløsning af interessentskabet, medfører ikke i sig selv, at skifteretten ikke har kompetence til at behandle anmodningen om opløsning.*

Landsretten bemærkede udtrykkeligt, at afgørelsen alene angik kompetencen, ikke om de materielle og processuelle betingelser for opløsning i øvrigt var opfyldt.

LOV

Konkursloven § 53

Konkursloven § 55, stk. 1

Konkursloven § 61, stk. 1, 2

Retsplejeloven § 371, stk. 1

|         |                                                                                                                                                                                       |            |
|---------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| PRAKSIS | <b>Højesteret</b> · Højesterets dom om ophør af interessentskab ved en interessents konkurs og opgørelse af negativ kapitalkonto                                                      | 14.11.2024 |
|         | <b>Landsretten</b> · Landsrettens dom i sag om økonomisk mellemværende i interessentskab efter konkurs                                                                                | 23.02.2023 |
|         | <b>Landsretten</b> · Dom om hjemvisning af sag om opløsning af interessentskab                                                                                                        | 09.09.2011 |
|         | <b>Procesbevillingsnævnet</b> · 3.-instansbevilling: Ophører et interessentskab ved den ene interessents konkurs, og hvilken årsrapport skal danne grundlag for det økonomiske opgør? | 27.11.2023 |

## § 10 Retsevne, partsevne og medlemsforhold i a.m.b.a.

**Retsevne.** For virksomheder med begrænset ansvar er registrering efter de oprindelige bemærkninger en betingelse for retsevne som juridisk person:

*At retsevne først opnås ved registrering betyder bl.a., at det begrænsede ansvar først kan påberåbes efter registreringen. Hermed vil der kunne dæmmes op for eventuelt misbrug af andelsselskabsformen og omgåelse af aktie- og anpartsselskabsloven.*

Det er selve nøglen til § 3-praksis: den, der stifter et a.m.b.a. eller f.m.b.a. og handler i dets navn før registrering, kan ikke påberåbe sig ansvarsbegrænsningen. Der blev knyttet en overgangsbestemmelse hertil, så bestående virksomheder med begrænset ansvar ikke mistede den retsevne, de havde ved lovens ikrafttræden.

For interessentskaber gælder det modsatte: registreringen – når den overhovedet er påkrævet efter [§ 2, stk. 3](#) – er ikke retsevneskabende. Interessentskabet er en selvstændig formuemasse, hvis eksistens beror på interessentskabsaftalen, ikke på registret.

**Partsevne.** Personsselskabers processuelle partsevne er ikke reguleret i LEV, men bygger på almindelige processuelle grundsætninger med analogi til partrederiers partsevne efter [sølovens §§ 102-105](#). Det praktiske hovedproblem er, at en part skal *eksistere* på tidspunktet for sagsanlægget. I **BS-36669/2024-OLR** m.fl. afviste

Østre Landsret tre boligretssager, fordi det sagsøgende selskab ikke eksisterede ved stævningernes indlevering, og fordi der ikke forelå særlige omstændigheder, som kunne begrunde berigtigelse af partsbetegnelsen:

*En part skal have partsevne for at kunne optræde i en retssag. Et ophørt selskab har ikke partsevne, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, som kan begrunde en tilladelse til berigtigelse af partsbetegnelsen.*

Landsretten pålagde dog ikke advokaten personligt at bære omkostningerne efter [retsplejelovens § 319](#), selv om hun ikke havde undersøgt selskabets eksistens før sagsanlægget. Afgørelsen angår et P/S, men princippet er generelt og har direkte betydning for interessentskaber, der er slettet efter § 21 eller opløst: sletning fjerner *ikke* retsejendommen for et I/S, men ophør af selve interessentskabet gør.

**Medlemsforhold i a.m.b.a.** Højesteret har taget stilling til et andelsselskabs medlemsforhold i **Sag 22/2017** om Bankernes EDB Central a.m.b.a. Amagerbankens virksomhed blev i 2011 overdraget til FS Finans III under Bankpakke III, og BEC krævede en vedtægtsbestemt udtrædelsesgodtgørelse på ca. 197,7 mio. kr. Højesteret fastslog, at ordningen i lov om finansiel stabilitet er et alternativ til konkursbehandling, men ikke fraviger princippet om ligelig kreditorbehandling:

*En ikke-efterstillet kreditor kan således alene gøre sit krav gældende over for det datterselskab til Finansiell Stabilitet, som har overtaget en forholdsmæssig del af kravet, i det omfang kravet kan gøres gældende over for den nødlidende banks konkursbo, uden at kravet konkursreguleres.*

[Konkurslovens § 61](#) fandt derfor anvendelse. BEC's non-profit-status, de store aktiverede udviklingsomkostninger og pantsætningen af kapitalindskuddet kunne ikke efter [konkurslovens § 53](#) udelukke konkursregulering, da udtrædelsesgodtgørelsen trådte i stedet for et forlænget opsigelsesvarsel. Ved fastsættelsen af et rimeligt varsel lagde Højesteret vægt på a.m.b.a.'ets særlige karakter som non-profit datacentral med høje faste omkostninger, medlemmernes betydelige medindflydelse på omkostningsniveauet, og at branchens øvrige datacentraler opererer med 3-5 års opsigelsesvarsler. Godtgørelsen blev reguleret fra 197,7 mio. kr. til 134,0 mio. kr. svarende til 2 års omsætning. Modkravet på tilbagebetaling af kapitalindskuddet på ca. 3,6 mio. kr. var derimod forældet efter [forældelseslovens § 3, stk. 1](#), da medlemskabet ophørte straks ved virksomhedsoverdragelsen, og tvivl om modkravets præcise størrelse ikke berettiger til suspension.

Dommen illustrerer et generelt træk ved andelsformen: medlemmernes vedtægtsbestemte økonomiske rettigheder og forpligtelser ved udtræden er ikke immune over for insolvensrettens almindelige regler, uanset selskabets non-profit-karakter.

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 3](#)
[Forældelsesloven § 3, stk. 1](#)
[Konkursloven § 61, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 319](#)

PRAKSIS

**Højesteret** · Højesterets dom om konkursregulering af udtrædelsesgodtgørelse til BEC og forældelse af modkrav

08.02.2019

**Landsretten** · Landsretten afviste sag anlagt af ikke-eksisterende selskab og pålagde ikke advokat sagsomkostninger

22.04.2025

## § 11 Sammenfatning: fem linjer i praksis

Praksis på erhvervsvirksomhedslovens område er præget af, at loven bevidst regulerer lidt – og at Erhvervsankenævnet derfor har måttet bære fortolkningsbyrden næsten alene, med domstolene som supplement på hæftelses- og opløsningsspørgsmål. Fem linjer træder frem.

**1. Dobbeltkriteriet i § 1 administreres kvalitativt, ikke kvantitativt.** Det er ikke erhvervsdriftens *omfang*, der afgør registreringspligten, men om den fremmer deltagernes økonomiske interesser. En revisorbrancheforening med 13 mio. kr. i brugerbetalte indtægter slap fri i **2005-0002466**, fordi ydelserne var prissat på markedsvilkår – mens FDM i **99-67.155** og **U.2003.296/2 H** blev fanget af sine bonus- og rabatordninger. Grænsen går ved ydelser til eller under kostpris og ved direkte medlemsfordele. Holdingselskaber slipper ikke: bestemmende indflydelse over erhvervsdrivende datterselskaber er selvstændig erhvervsdrift, og indirekte stordriftsfordele er tilstrækkelige, jf. **2012-0032365** og **2012-0032363**.

**2. Interessenthæftelsen er ufravigelig over for kreditor.** Personlig, ubegrænset og solidarisk hæftelse følger af **§ 2, stk. 1** og kan ikke gøres subsidær ved aftale mellem interessenterne. Kreditor vælger frit sin debitor. Til gengæld er interessentskabets *indre* forhold – regres, indtræden, udtræden, andelsoverdragelse – helt overladt til aftalen og almindelige formueretlige regler; LEV giver ingen vejledning. Kapitalselskaber kan være interessenter, og der kan ikke kræves hverken bestyrelse eller indskudskapital, jf. **09PM-40111-10059-92**.

**3. § 3 er en omgåelsesspærre, og den håndhæves.** Forbuddet mod kapitalafhængig stemme og udbytte, kravet om vekslende deltagerantal og kravet om mindst to reelle og aktive deltagere har ét formål: at forhindre, at kapitalselskabsformen omgås. **04P1-40110-00051-91** viser mønstret – én ejer, 0 kr. i kapital, udbytte efter ejerandel: afvist. Reformen i 2024 har blødt op på kapitalsiden ved at tillade investerende deltagere, men har samtidig cementeret princippet med et 30-procents-loft på deres stemmer og et krav om, at minimumsdeltagerne skal være ordinære. Håndhævelsen er udtrykkeligt underlagt et proportionalitetskrav: tvangsopløsning er sidste udvej efter påbud og frist.

**4. Andelsformålet kræver et reelt samvirke om en bestemt aktivitet.** Kernen i **98-140.188** – »[e]t andelsselskab må have til formål at drive en bestemt økonomisk aktivitet, hvori alle deltagere har en direkte økonomisk interesse som leverandører og/eller aftagere« – sammenholdt med bestillingskontor-kriteriet i **97-200.218** giver en operationel test: har deltageren en ret til at levere uafhængigt af, om der konkret er en aftager? Er svaret nej, er der tale om formidling af individuelle ydelser, ikke om et andelsselskab. Hertil kommer formodningen for ubegrænset hæftelse: begrænset ansvar kræver udtrykkelig vedtægtsbestemmelse – og den skal dække alle deltagere, ikke kun stifterne.

**5. Sletning er ikke opløsning – og myndighedens kompetence har grænser.** **§ 21** rammer kun de registreringspligtige I/S og K/S og fjerner ikke deres retsevne; tvangsopløsning efter **§ 20 a** rammer virksomhederne med begrænset ansvar og gennemføres af skifteretten. Begge spor forudsætter forudgående frist til berigtigelse. Genregistrering er afskåret efter 3 måneder eller ved gentagelse inden for 5 år. Og registreringsmyndigheden er netop kun det: **92-16.190** afviste, at registreringshjemlen kan bære selvstændige materielle krav til driften, mens **92-46.598** fastslog den modsatte forpligtelse – pligten til selv at rette en afgørelse truffet uden hjemmel.

**Retstilstanden er aktuel.** Erhvervsvirksomhedsloven er konsolideret senest 7. juli 2026, og der er ingen vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer. De seneste materielle nyskabelser – investerende deltagere og medarbejdereje (fra 1. juli 2024) samt afskæringen af ejerskab for personer uden lovligt ophold med den tilhørende sletningsgrund i **§ 21, stk. 1, nr. 4** (fra 1. januar 2026) – er begge indarbejdet i lovteksten, men har endnu ikke afsat sig praksis. Særligt 30-procents-loftets samspil med lighedsprincippet og rækkevidden

af proportionalitetskravet ved tvangsopløsning må forventes at blive prøvet ved Erhvervsankenævnet i de kommende år.

## LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 1, stk. 1](#)

[Erhvervsvirksomhedsloven § 2, stk. 1](#)

[Erhvervsvirksomhedsloven § 3, stk. 1](#)

[Erhvervsvirksomhedsloven § 4](#)

[Erhvervsvirksomhedsloven § 20a, stk. 1](#)

[Erhvervsvirksomhedsloven § 21, stk. 1](#)

## PRAKSIS

|                                                                                                                                                                                   |            |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Registreringspligt for holdingvirksomhed i elforsyningskoncern som virksomhed med begrænset ansvar                                                    | 20.06.2013 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · K A.m.b.a. anset for en registreringspligtig erhvervsdrivende virksomhed med begrænset ansvar                                                         | 20.06.2013 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Revisorbrancheforening K ikke registreringspligtig efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder – Erhvervsankenævnet ophæver styrelsens afgørelse | 30.06.2006 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Interesseorganisation for bilister registreringspligtig som erhvervsdrivende virksomhed efter LEV                                                     | 07.01.2000 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · K A.m.b.a. ikke anerkendt som andelsselskab – skulle registreres som selskab med begrænset ansvar                                                     | 25.03.1999 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Andelsselskab nægtet registrering: Formidlingsvirksomhed opfyldte ikke andelsformålet og manglede begrænset ansvar for alle deltagere                 | 19.11.1998 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Fejlagtig slettelse af anpartsselskab efter tvangsakkord og styrelsens pligt til selvrettelse                                                         | 27.12.1993 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Registrering af interessentskab bestående af anpartsselskaber uden bestyrelse og indskudskapital                                                      | 11.06.1993 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Erhvervsankenævnets ophævelse af krav om forrentning af indskudskapital i skuffeselskaber                                                             | 17.05.1993 |
| <b>Erhvervsankenævnet</b> · Afvisning af registrering af selskab med begrænset ansvar pga. manglende andelskarakteristika og lighed med aktieselskaber                            | 07.01.1993 |

## REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

|                                              |        |                                               |        |
|----------------------------------------------|--------|-----------------------------------------------|--------|
| <a href="#">Erhvervsvirksomhedsloven § 1</a> | stk. 1 | <a href="#">Erhvervsvirksomhedsloven § 2</a>  | stk. 1 |
| <a href="#">Erhvervsvirksomhedsloven § 3</a> | stk. 1 | <a href="#">Erhvervsvirksomhedsloven § 4</a>  |        |
| <a href="#">Erhvervsvirksomhedsloven § 6</a> | stk. 6 | <a href="#">Erhvervsvirksomhedsloven § 21</a> | stk. 1 |
| <a href="#">Årsregnskabsloven § 3</a>        | stk. 1 |                                               |        |

## MATERIALE Citerede afgørelser

26 afgørelser

### HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

|            |                                                                                                              |           |
|------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|
| 14.11.2024 | Højesterets dom om ophør af interessentskab ved en interessents konkurs og opgørelse af negativ kapitalkonto | 6556-7871 |
| 08.02.2019 | Højesterets dom om konkursregulering af udtrædelsesgodtgørelse til BEC og forældelse af modkrav              | 22-2017   |

### LANDSRETTE · ANKEINSTANS

5

|                                          |                                                                                                                                                        |                      |
|------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------|
| 22.04.2025                               | Landsretten afviste sag anlagt af ikke-eksisterende selskab og pålagde ikke advokat sagsomkostninger                                                   | 9926-11614           |
| 23.02.2023                               | Landsrettens dom i sag om økonomisk mellemværende i interessentskab efter konkurs                                                                      | 6555-7869            |
| 04.10.2021                               | Dom om tilbageførsel af andele i I/S og uberettigede kontooverførsler                                                                                  | 1814-2166            |
| 09.09.2011                               | Dom om hjemvisning af sag om opløsning af interessentskab                                                                                              | 5523-6612            |
| 30.09.2008                               | Solidarisk hæftelse for erstatning ved misligholdelse af uopsigelig administrationsaftale i et ejendomsinteressentskab                                 | 5578-6675            |
| SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED    |                                                                                                                                                        | 1                    |
| 29.03.2011                               | Andelsselskab Indskudskapital driftskapital og beskatning af andelshavere                                                                              | 10-120121            |
| ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS |                                                                                                                                                        | 16                   |
| 20.06.2013                               | K A.m.b.a. anset for en registreringspligtig erhvervsdrivende virksomhed med begrænset ansvar                                                          | 2012-0032363         |
| 20.06.2013                               | Registreringspligt for holdingvirksomhed i elforsyningskoncern som virksomhed med begrænset ansvar                                                     | 2012-0032365         |
| 30.06.2009                               | Selskab pålagt navneændring på grund af vildledende brug af ordet "ministeriet" (K ApS)                                                                | 2008-0018004         |
| 10.05.2007                               | Brancheforening med helejet datterselskab er registreringspligtig efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder                                     | 2006-0007068         |
| 30.06.2006                               | Revisorbranche forening K ikke registreringspligtig efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder – Erhvervsankenævnet ophæver styrelsens afgørelse | 2005-0002466         |
| 27.11.2001                               | Erhvervsankenævnet: Ingen hjemmel til sletning af selskabsnavn uden dom eller retsforlig mod det konkrete selskab                                      | 01-47.019            |
| 07.01.2000                               | Interesseorganisation for bilister registreringspligtig som erhvervsdrivende virksomhed efter LEV                                                      | 99-67.155            |
| 23.06.1999                               | Landbrugets branche forening er registreringspligtig efter lov om erhvervsdrivende virksomheder trods politisk formål                                  | 98-193.185           |
| 25.03.1999                               | K A.m.b.a. ikke anerkendt som andelsselskab – skulle registreres som selskab med begrænset ansvar                                                      | 98-140.188           |
| 19.11.1998                               | Andelsselskab nægtet registrering: Formidlingsvirksomhed opfyldte ikke andelsformålet og manglede begrænset ansvar for alle deltagere                  | 97-200.218           |
| 24.11.1995                               | Afslag på registrering af anpartsselskab ved udskiftning af enestifter og nægtelse af gebyrtilbagebetaling                                             | 95-2.017             |
| 27.12.1993                               | Fejlagtig slettelse af anpartsselskab efter tvangsakkord og styrelsens pligt til selvvrettelse                                                         | 92-46.598            |
| 11.06.1993                               | Registrering af interessentskab bestående af anpartsselskaber uden bestyrelse og indskudskapital                                                       | 09-PM-40111-10059-92 |

|                                             |                                                                                                                                                       |                      |
|---------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------|
| 17.05.1993                                  | Erhvervsankenævnets ophævelse af krav om forrentning af indskudskapital i skuffeselskaber                                                             | 92-16.190            |
| 23.02.1993                                  | Vurdering af navnelighed mellem Autohuset K-by og K-by Bilhus i handelsregistret                                                                      | 09-PM-40110-10149-92 |
| 07.01.1993                                  | Afvisning af registrering af selskab med begrænset ansvar pga. manglende andelskarakteristika og lighed med aktieselskaber                            | 04-P1-40110-00051-91 |
| PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGINSTANS  |                                                                                                                                                       | 1                    |
| 16.06.2025                                  | Kontrolafgift for parkering med rettet gæstekort på privat parkeringsområde                                                                           | park-6675            |
| PROCESBEVILLINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGINSTANS |                                                                                                                                                       | 1                    |
| 27.11.2023                                  | 3.-instansbevilling: Ophører et interessentskab ved den ene interessents konkurs, og hvilken årsrapport skal danne grundlag for det økonomiske opgør? | 23/13730             |